

కో రి క్క

గుడిపాటి వెంకటాచలంగారు బి, ఏ, యల్ టి

“నేను కోనేడి నీకు తెలియడం లేదు.”

“తెలుసు కాని ఆకోర్కెందుకో తెలియదు.”

“నాకు నీజీవనమంతా కావాలి”

“అడుగునమిగిలిన జీవన మాధుర్యపు నిగ్గునంతా, రత్నమయ పాత్రలోపోసి, తాగమని అందియ్యలేదా?”

“వెరి తీపికి నాతల తిరుగుతుంది. మృత్యువుకై నా జీవనమిచ్చే భయంకరమైన యీఅమృతము నాకొద్దు. చాలు. దాహమైనపు డల్లా తాగడానికి చెల్లని నీళ్లుకావాలి.

“తప్పదోవల దయచేశావు. గుడిశలో తెల్లార్లూ దీపం వెలగా లంటే ఈదిశనుంచి ఆదిశకు హిమశిఖరాలన్ని వెలిగిస్తూ పరుగెత్తి అరనిమిషంలో ఆరిపోయ్యే విద్యుల్లత దగ్గరికా వొస్తావు?”

“పేమివిద్యుల్లతనే కంఠహారంగా వేసుకుంటుంది.

“నువ్వుకూడా మేఘురథమెక్కరాదూ?,,

“భయంకరమైన సంచలనంలో నాస్వర్గంలేదు,,

“పాపం!,,

“నీకాంతి నాగృహాన్నలంకరించాలి. నాకాలానికి మెరుగుపెట్టాలి. నీచిరునవ్వు నాహృదయాకాశాన్ని వెన్నెలతోనింపాలి. నీప్రేమ దృష్టులు అర్ధంలేని నాజీవితానికి రంగుతెప్పించాలి.,,

“పువ్వునించి పువ్వుకెగిరే తేనెటీగ, కమలమైనాసరే, దాంటో నివాసమేర్పరుచు కుంటుందా?,,

“కమలం వాంఛతో వాడిపోతే?,,

“పుష్పసృష్టి ఆగుతుందా?,,

“కమలమోళి,,

“కమలంలో నివసిస్తే రెక్కలందుకు?,,

“అందానికి,,

“యావనాన్ని ప్రేమకమ్మేశాను. నిన్ను యేమిచ్చి కొనుక్కోను? మిగిలిన కొనఘాపిరి తీసుకొని, నాలుగు భీషణ మోహప్రజ్వలితములైన నాలుగు నిమిషాలి య్య. మధుప మెగిరిపోతుంది. కమలం వాడి పోతుంది. సరి. ఆకాశ సంచారాని కలవాటుపడి, ప్రతి నిమిషమూ మోహ పారవశ్యాన్ని నుభవించిన పక్షి, రాత్రి రెక్కలతో నీకు నిద్రపట్టేటట్టు విసరగలదా? వెర్రి ఆశ!

అ శ్మ త ర్పణ ము

కాళూరి వేంకటరామారావు.

చల్లనిపిల్లగాలి సుమ సౌరభముకొగొని తెచ్చి వీవ; యీ మల్లెకుటీర మందెకద మానిని! నీభుజమానిపీమసం ధిల్లగముచ్చటల్ మురిసితిన్ ననుధన్యనిగాదలంచినా నెల్లవిధంబులక మరల నింతటిలోనను వీడి తేచెలీ!

మనకువ కాగులియ్యవి సుమాయనిసాదులుకట్టిసీరమున్ దినమునుపోసి యిర్పూరము తీపినిపెంచిన మల్లెతీవ లో యచపమగాత్రి! వీనిసాగ సారసి, ఛాయలవిశ్రమింపగా జరుటకునీవులేమి నివి చచ్చిననుండిననొక్కటే కదా